॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंस्जत ता उंपयिद्वेरेवास्जत यदुंपयजं उपयजंति प्रजा एव तद्यजीमानः सृजते जघनार्धादवं द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते स्थविमतोऽवं द्यति स्थविमतो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंम्भिन्दन्नवं द्यति प्राणानामसंम्भेदाय न पर्यावंर्तयति यत्पंर्यावृर्तयेदुदावृर्तः पूजा ग्राहुंकः स्याथ्समुद्रं गंच्छु स्वाहेत्यांह रेतंः (१)

एव तद्दंधात्यन्तरिक्षं गच्छ स्वाहेत्यांहान्तरिक्षेणैवास्मैं प्रजाः प्र जनयत्यन्तरिक्षङ् ह्यनुं प्रजाः प्रजायन्ते देव सिवितारं गच्छ स्वाहेत्यांह सिवतृप्रंसूत एवास्मैं प्रजाः प्र जंनयत्यहोरात्रे गंच्छु स्वाहेत्यांहाहोरात्राभ्यामेवास्मै प्रजाः प्रजनयत्यहोरात्रे ह्यनु प्रजाः प्रजायंन्ते मित्रावर्रणौ गच्छ स्वाहाँ (२)

इत्यांह प्रजास्वेव प्रजांतासु प्राणापानौ दंधाति सोमंं गच्छ स्वाहेत्यांह सौम्या हि देवतंया प्रजा युज्ञं गच्छु स्वाहेत्याह प्रजा एव युज्ञियाः करोति छन्दा रसि गच्छु स्वाहेत्याह पुशवो वै छन्दा रसि पुशूनेवावं रुन्धे द्यावांपृथिवी गंच्छ स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजाता द्यावांपृथिवीभ्यांमुभयतः परि गृह्णाति नर्भः (३)

दिव्यं गेच्छु स्वाहेत्यांह प्रजाभ्यं एव प्रजाताभ्यो वृष्टिं नि येच्छत्यग्निं वैश्वानरं गेच्छ स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता अस्यां प्रतिष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽवं द्यति योऽवद्यति गुदस्य मनों मे हार्दि यच्छेत्यांह प्राणानेव यंथास्थानमुपं ह्वयते पशोर्वा आलंब्यस्य हृदंय ५ शुगृंच्छति सा ह्वंदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृंथिव्याः हृंदयशूलमुंद्वासर्येत्पृथिवीः शुचार्पयेद्यदपस्वंपः शुचार्पयेच्छुष्कंस्य चार्द्रस्यं च सुन्धावुद्वांसयत्युभयंस्य शान्त्ये यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवेनंमर्पयि

रेतों मित्रावर्रुणौ गच्छु स्वाहा नभों हृदयशूलं द्वात्रिर्श्शच॥=

देवा वै युज्ञमाग्नींध्रे व्यंभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदंब्रुवन्वसंतु नु नं इदमिति तद्वंसतीवरीणां वसतीवरित्वं तस्मिन्प्रातर्न समेशक्रुवन्तद्फ्सु प्रावेशयन्ता वंसतीवरीरभवन्वसतीवरीं गृह्णाति यज्ञो वै वंसतीवरीं र्यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यस्यागृंहीता अभि निम्रोचेदनांरब्धोऽस्य यज्ञः स्यांत् (६)

युज्ञं वि च्छिंन्द्याञ्च्योतिष्यां वा गृह्णीयाद्धिरंण्यं वावधाय सशुंक्राणामेव गृंह्णाति यो वाँ ब्राह्मणो बंहुयाजी तस्य कुम्भ्यांनां गृह्णीयाध्स हि गृंहीतवंसतीवरीको वसतीवरींगृंह्णाति प्रश्चो वे वंसतीवरींः पृश्चनेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यदंन्वीपं तिष्ठंन्गृह्णीयान्निर्मार्गुका अस्मात्पृशवंः स्युः प्रतीपं तिष्ठंन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पृश्चन्गृह्णातीन्द्रंः (७)

वृत्रमंहुन्थ्सो ईऽपो ईऽभ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं युज्ञिय् सदेवमासीत्तदत्यंमुच्यत् ता वहंन्तीरभवन्वहंन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्यां युज्ञियाः सदेवा आपुस्तासांमेव गृह्णाति नान्तमा वहंन्तीरतीयाद्यदंन्तमा वहंन्तीरतीयाद्यज्ञमितं मन्येत् न स्थांवराणां गृह्णीयाद्वरुंणगृहीता वै स्थांवरा यथस्थांवराणां गृह्णीयात् (८)

वर्रुणेनास्य युज्ञं ग्रांहयेद्यद्वै दिवा भवंत्युपो रात्रिः प्र विंशति तस्माँताम्रा आपो दिवां ददश्रे यन्नक्तम्भवंत्यपोऽहः प्र विंशति तस्माँचन्द्रा आपो नक्तं ददश्रे छायाये चातपंतश्च स्म्थौ गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति ह्विष्मंतीरिमा आप इत्यांह ह्विष्कृंतानामेव गृह्णाति ह्विष्मा अस्तु (९)

सूर्य इत्यांह् सशुंत्राणामेव गृंह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग्वाचैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुंष्पदय्चां गृंह्णाति त्रिः सांदयित सप्त सम्पंद्यन्ते सप्तपंदा शक्करी पृशवः शक्करी पृश्चनेवावं रुन्धेऽस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपसादयेदस्मिं लोके पंशुमान्थस्याद्ययदांहवनीयेऽमुष्मित्रं (१०)

लोके पंशुमान्थ्स्यांदुभयोरुपं सादयत्युभयोंरेवेनं लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परिं हरित रक्षंसामपंहत्या इन्द्राग्नियोर्गग्धेयीः स्थेत्यांह यथायजुरेवेतदाग्नींध्र उपं वासयत्येतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नींध्रं यदेव यज्ञस्यापंराजितं तदेवेना उपं वासयित यतः खलु वे यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनं यज्ञः रक्षाः स्थाः स्थाः स्थाः वितंतस्य न क्रियते तदनं यज्ञः रक्षाः स्थाः स्थाः वेता व्रहन्तीनां गृह्णाति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय न ह्यंता ईलयन्त्या तृतीयसवनात्परि शरे यज्ञस्य सन्तंत्य॥ (११)

स्यादिन्द्रों गृह्णीयार्दस्त्वमुभिन्क्रियते पङ्गिरंशतिश्च॥______[२]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः सोमंमुपावहर्न्थ्सर्वांभ्यो देवतांभ्य उपावहरेदितिं हृदे त्वेत्यांह मनुष्येंभ्य पृवैतेनं करोति मनंसे त्वेत्यांह पितृभ्यं पृवैतेनं

वाचो हवंमभिर्घृतानां गृह्णात्युत पश्चंवि श्यातिश्च।

करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवैन् सर्वाभ्य उपावंहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवंदितोः प्रातरनुवाकमुपाकंरोति यावंत्येव वाक्तामवं रुन्धेऽपोऽग्रेंऽभिव्याहंरित यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजित सर्वाणि छन्दाङ्स्यन्वांह पृशवो वै छन्दार्से पृश्नेवावं रुन्धे गायित्रया तेजंस्कामस्य पिरं दध्यात् त्रिष्टुभैन्द्रियकांमस्य जगंत्या पृश्कांमस्यानुष्टुभौ प्रतिष्ठाकांमस्य पृङ्क्या यज्ञकांमस्य विराजान्नंकामस्य शृणोत्विग्निः समिधा हवम् (१३)

म् इत्यांह सिवृत्प्रंसूत एव देवतांभ्यो निवेद्यापोऽच्छैंत्यप इंघ्य होत्रित्यांहेषित श् हि कर्म क्रियते मैत्रांवरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्यांह मित्रावरुणौ वा अपां नेतारौ ताभ्यांमेवेना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुंत्यैवेनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथो ह्विष्कृंतानामेवाभिष्यंतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिर्सीत्यांह् शमंलमेवासामपं प्रावयित समुद्रस्य वोक्षिंत्या उन्नय इत्यांह् तस्मांद्रद्यमांनाः पीयमांना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वे यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो वंसतीवरीर्होतृचम्सं चं मैत्रावरुणचम्सं चं स्क्र्स्पर्श्य वसतीवरीर्व्यानयित यज्ञस्यं सयोनित्वायाथो स्वादेवेना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेर्पा (३) इत्यांहोतेमंनन्नमुरुतेमाः पृश्येति वावैतदांह् यद्यंग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः पिर्धो नि मार्ष्टि यद्यंतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञकत्नां व्यावृत्त्ये॥ (१५)

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंसव इति ग्रावाणमा देत्ते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्यांह यत्यै पृशवो वै सोमों व्यान उंपारशुसवंनो

हि देवानांमध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्तांभ्यामित्यांह् यत्ये पृशवो वै सोमों व्यान उपारशुसवनो यदुंपारशुसवनम्भि मिमीते व्यानमेव पृशुषुं दधातीन्द्रांय त्वेन्द्रांय त्वेतिं मिमीत् इन्द्रांय हि सोमं आह्रियते पश्च कृत्वो यज्ञंषा मिमीते (१६)

पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीन्दश् सं पंद्यन्ते दशौक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्यांहैष वा अपार सोमपीथो य एवं वेद नाफ्स्वार्तिमार्च्छति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्यांहैभ्य एवैनम् (१७) चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ६)

दिग्भ्य एवैन सम्भंरत्यथो दिशं एवास्मा अवं रुन्धेऽम्ब नि प्वरेत्यांह कामुंका एन इ

आहैष वै सोमंस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमार्च्छति घ्रन्ति वा एतथ्सोमं

स्त्रियों भवन्ति य एवं वेद यत्तें सोमादाँभ्यं नाम जागृवीतिं (१८)

यर्जुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुंश्चत्वारि १शच॥

यदंभिषुण्वन्त्य ५शूनपं गृह्णाति त्रायंत एवैनं प्राणा वा अ५शवंः पृशवः सोमोऽ५शून्युनरपिं

सृजित प्राणानेव पृशुषुं दधाति द्वौद्वाविषं सृजिति तस्माद्वौद्वौं प्राणाः॥ (१९)

प्राणो वा एष यदुंपा ५ शुर्यदुंपा ५ श्वंग्रा ग्रहां गृह्यन्तें प्राणमेवानु प्र यंन्त्यरुणो हं स्माहौपंवेशिः प्रातःसवन एवाहं युज्ञ स्स्थापयामि तेन ततः सङ्स्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वोऽग्रेऽभि षुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रे प्रांतःसवनं प्रांतःसवनम्व तेनांऽऽप्रोत्येकांदश् कृत्वों द्वितीयमेकांदशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्ट्रंभं माध्यंन्दिनम् (२०)

सर्वनं मार्ध्यन्दिनमेव सर्वनं तेनाँऽऽप्नोति द्वादेश कृत्वंस्तृतीयं द्वादंशाक्षरा जर्गती जार्गतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनाँऽऽप्रोत्येता ह वाव स यज्ञस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कंन्दायास्कंन्नु हि तद्यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्द्त्यथो खल्बांहुर्गायुत्री वाव प्रांतःसवने नातिवाद इत्यनितेवादुक एनुम्भ्रातृं व्यो भवति य

एवं वेद तस्मादष्टाविष्टौ (२१) कृत्वों ऽभिषुत्यं ब्रह्मवादिनों वदन्ति पवित्रंवन्तो उन्ये ग्रहां गृह्यन्ते किं पंवित्र उपार्श्रिति वाक्पंवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतंये पवस्व वाजिन्नित्याह वाचैवैनं पवयति

वृष्णों अर्षुभ्यामित्याह वृष्णो ह्यंतावर्षू यौ सोमंस्य गर्भस्तिपूत इत्यांह गर्भस्तिना ह्येनं पवयंति देवो देवानां पवित्रंमसीत्यांह देवो ह्येषः (२२) सं देवानां पुवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्यांह येषाड् ह्येष भागस्तेभ्यं एनं

गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्यांह प्राणमेव स्वमंकृत मधुंमतीर्न इषंस्कृधीत्यांह सर्वमेवास्मां इद स्वंदयति विश्वेंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यों दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्यांहोभयेंष्वेव देवमनुष्येषुं प्राणान्दंधाति मनस्त्वा (२३)

अिद्वत्यांह मनं पुवाश्र्ञंत उर्वन्तिरिक्षमिन्वहीत्यांहान्तिरिक्षदेवृत्यों हि प्राणः स्वाहाँ त्वा

कामयेत् वर्षुंकः पूर्जन्यः (२४)
स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेव नि यंच्छति यदिं कामयेतावंर्षुकः
स्यादित्युंतानेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेवोद्यंच्छति यद्यंभिचरेदमुं जह्मर्थं त्वा होष्यामीतिं
ब्रूयादाहुंतिमेवेनं प्रेफ्सन् हंन्ति यदिं दूरे स्यादा तिमंतोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यांनुगत्यं हन्ति

सुभवः सूर्यायेत्यांह प्राणा वै स्वभंवसो देवास्तेष्वेव प्रोक्षं जुहोति देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य वै रश्मयों देवा मंरीचिपास्तेषां तद्भांगधेयन्तानेव तेनं प्रीणाति यदि

यद्यभिचरेदमुष्यं (२५)
त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसंत्रो वै प्राणः प्राणमेवास्यं सादयति षङ्किर्धश्चिः
पवयति षङ्गा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं पवयति त्रिः पंवयति त्रयं इमे लोका पुभिरेवैनं लोकैः

पंवयति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्माँथ्सत्यात् त्रयः पशूनाः हस्तादाना इति यत् त्रिरुंपाः शुः हस्तेन विगृह्णाति तस्मात् त्रयः पशूनाः हस्तादानाः पुरुषो ह्स्ती मुर्कटः॥ (२६)

मार्थिन्वनमृष्टावंष्टावेष मनस्त्वा पुर्जन्योऽसुष्य पुरुषो हे चं॥————[५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा उंपा १ शौ यज्ञ १ स् १ स्थाप्यं मपश्यन्त मुंपा १ समंस्थापयन्तेऽसुंरा वज्रमुद्यत्यं देवान्भ्यायन्त् ते देवा बिभ्यंत इन्द्रमुपांधावन्तानिन्द्रौं-ऽन्तर्यामणान्तरंधत्त तदंन्तर्यामस्यौन्तर्याम्तवं यदंन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृंब्यानेव तद्यजंमानो-ऽन्तर्धत्तेऽन्तस्तै (२७)

द्धामि द्यावांपृथिवी अन्तर्र्वन्तिरिक्षमित्यांहैभिरेव लोकैर्यजंमानो भ्रातृंव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अंमन्यन्तेन्द्रो वा इदमंभूद्यद्वयः स्म इति तैंऽब्रुवन्मघंवन्ननुं न आ भुजेति सजोषां देवैरवंरैः परैश्चेत्यंब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभंजथ्सजोषां देवैरवंरैः परैश्चेत्यांह् ये चैव देवाः परे य चावंरे तानुभयान्नवाभंजत्यन्तर्यामे मेघवन्मादयस्वेत्यांह यज्ञादेव यजमानं नान्तरैंत्युपयामगृहीतो- ऽसीत्यांहापानस्य धृत्ये यदुभावंपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमंपानोऽनु न्यृंच्छेत्प्रमायुंकः स्यात्पवित्रंवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृंत्ये प्राणापानो वा एतो यदुंपाःश्वन्तर्यामो व्यान उंपाःश्वसवनो यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादित्यसः स्पृष्टौ तस्यं सादयेद्यानेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुंरियादिति सःस्पृष्टौ तस्यं सादयेद्यानेनैवास्यं प्राणापानौ सं तंनोति सर्वमायुंरेति॥ (३०)

त् उभयाँनगृह्यते चतुंश्चत्वारि १३

वाग्वा एषा यदैन्द्रवाय्वो यदैन्द्रवाय्वाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते वाचंमेवानु प्र यंन्ति वायुं देवा अंब्रुव्नथ्सोम् राजान हनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै मदंग्रा एव वो ग्रहां गृह्यान्ता इति

तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते तमघ्रन्थ्सोऽपूयत् तं देवा नोपांधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुविन्नमं नंः स्वदय (३१)

इति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्याँन्येव वः पात्राँण्युच्यान्ता इति तस्माँन्नानादेवत्यांनि सन्तिं वाय्व्याँन्युच्यन्ते तमेभ्यो वायुरेवास्वंदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रंवाते वि षंजन्ति वायुर्हि तस्यं पवियता स्वंदियता तस्यं विग्रहंणं नाविन्दन्थ्साऽदितिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृह्णीध्वं मद्देवत्यां एव वः सोमाः (३२)

सन्ना अंसन्नित्युंपयामगृंहीतोऽसीत्यांहादितिदेवत्यांस्तेन यानि हि दांरुमयांणि पात्रांण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि मृन्मयांनि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमांह वाग्वै पराच्यव्यांकृतावद्त्ते देवा इन्द्रंमब्रुवित्नमां नो वाचं व्याकुर्विति सोंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं चैवेष वायवें च सह गृंह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः सह गृंह्यते तामिन्द्रों मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता वागुंद्यते तस्माध्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृंह्यते द्विवायवे द्वौ हि स वराववंणीत॥ (३३)

मित्रं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन हनामेति सौंऽब्रवीन्नाह सर्वस्य वा अहं मित्रमुस्मीति तमंब्रुवन् हनामैवेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे पर्यसैव मे सोम अणिन्निति

मित्रमस्मीति तमंब्रुवन् हनांमैवेति सोऽब्रवीद्वरं वृणे पयंसैव मे सोमई श्रीणित्रिति तस्मान्मैत्रावरुणं पर्यसा श्रीणन्ति तस्मात्पशवोऽपाकामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरितिं क्रूरिमेव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजंते तस्माँत्पशवोऽपं क्रामन्ति यन्मैँत्रावरुणं पर्यसा श्रीणातिं पृश्भिरेव तन्मित्र संमूर्धयंति पृश्भिर्यजमानं पुरा खलु वावैवं मित्रोऽवेदप् मत्क्रूरं चृकुषंः पृशवंः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमेवृणीत् वरुणं देवा अंब्रुवन्त्वया श्रेभुवा सोम् राजांन शहनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं च (३५)

एवैष मित्रायं च सह गृंह्याता इति तस्मांन्मैत्रावरुणः सह गृंह्यते तस्माद्राज्ञा

देवा मित्रावरुणावब्रुवित्रदं नो वि वासयत्मिति तावंब्रतां वरं वृणावहा एकं एवावत्पूर्वी ग्रहों ग्रहों गृह्याता इति तस्मांदैन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यदुंपा १ श्वन्तर्यामौ मित्रोऽह्र जंनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छ्व द्वन्मैं त्रावरुणो गृह्यते व्युष्ट्ये॥ (३६)

राजांनम रशुभुवां घ्रन्ति वैश्येंन् वैश्यर्र शूद्रेणं शूद्रन्न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते

यज्ञस्य शिरों ऽच्छिद्यत् ते देवा अश्विनांवब्रुविन्धिषजौ वै स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तिमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमांश्विनमंगृह्वन्ततो

वै तौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यंधत्तां यदांश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्ये तौ देवा अंब्रुवृत्तपूर्तौ वा इमौ मंनुष्यच्रौ (३७)

भिषजाविति तस्माँद्वाह्यणेनं भेषुजं न कार्यमपूर्तो ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बंहिष्यवमानेनं पवियत्वा ताभ्यांमेतमाँश्विनमंगृह्वन्तस्माँद्वहिष्यवमाने स्तुत आंश्विनो गृह्यते

तस्मोदेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः प्रवित्रं वे बहिष्पवमान आत्मानमेव पंवयते तयौं स्त्रेधा भैषं ज्यं वि न्यंदधुर्ग्नौ तृतीयम्पस् तृतीयं ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८) उपनिधायं ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुंर्याद्यावंदेव भेषजं तेनं करोति समर्थकमस्य कतं भेवति बह्मवादिनो वदन्ति कस्माध्मत्यादेकपात्रा दिदेवत्यां गृह्यन्तै

समर्धुकमस्य कृतं भविति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्यां गृह्मन्तें द्विपात्रां हूयन्त इति यदेकपात्रा गृह्मन्ते तस्मादेकोंऽन्तर्तः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते तस्माद्देवोंऽन्तर्तः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते तस्माद्देवोंऽन्तर्तः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते तस्माद्देवों बहिष्टांत्प्राणाः प्राणा वा एते यिद्देवत्याः पृशव इडा यदिडां पूर्वां द्विदेवत्येंभ्य उपह्वयेत (३९)

प्शुभिः प्राणान्नतर्दधीत प्रमायुंकः स्याद्विदेवत्याँन्भक्षियत्वेडामुपं ह्वयते प्राणान्वाऽऽ-त्मिन्धित्वा प्शूनुपं ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुंमैत्रावरुणः श्रोत्रंमाश्विनः पुरस्तांदैन्द्रवायवं भंक्षयित तस्मांत्पुरस्तांद्वाचा वंदित पुरस्तांन्मैत्रावरुणं तस्मांत्पुरस्ताचक्षुंषा पश्यित सर्वतः परिहारंमाश्विनं तस्मांथ्सर्वतः श्रोत्रंण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयित तस्मादिरिक्ता अन्तर्तः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदन् यज्ञः रक्षाङ्स्यवं चरन्ति यदिरक्तानि पात्राणि सादयंति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय दक्षिणस्य हिव्धानस्योत्तंरस्यां वर्तन्याः म्नुष्यचरावुंदपात्रमुंपृह्वयेत द्विदेवृत्याः पद्गंत्वारि १ शच॥_____

मांदयति वाच्येव वार्चं दधात्या तृंतीयसवनात्परिं शेरे युज्ञस्य सन्तंत्यै॥ (४१)

ऽसुंरास्ते ३५न्यौन्यं नाशंक्रुवन्नभिभंवितुन्ते देवाः शण्डामर्कावुपांमन्त्रयन्त् तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहांवेव नावत्रापिं गृह्येतामिति ताभ्यांमेतौ शुक्रामन्थिनांवगृह्णन्ततों देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषंः शुक्रामृन्थिनौ गृह्येते भवंत्यात्मना पराँ (४२)

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित् आसीच्छण्डामर्कावस्राणां ब्रह्मण्वन्तो देवा आसुन्ब्रह्मण्वन्तो-

अस्य भ्रातृंच्यो भवति तौ देवा अंपुनुद्यात्मन् इन्द्रांयाजुहवुरपंनुत्तौ शण्डामकौं सहामुनेतिं ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदते स प्रथमः सङ्कतिर्विश्वकुर्मेत्येवैनांवात्म इन्द्रांयाजुहवुरिन्द्रो ह्यंतानिं रूपाणि करिंकुदचंरदसौ वा आंदित्यः शुक्रश्चन्द्रमां मुन्थ्यंपिगृह्य

प्राश्चौ निः (४३) क्रामतस्तस्मात्प्राश्चौ यन्तौ न पंश्यन्ति प्रत्यश्चांवावृत्यं जुहुत्स्तस्मांत्प्रत्यश्चौ यन्तौ

पश्यन्ति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यच्छुकामृन्थिनौ नासिंकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्यं जुहुत्स्तस्माद्भितो नासिकां चक्षंषी तस्मान्नासिकया चक्षंषी विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपंहत्यै देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसुन्ता स्ताभिः प्र (४४) अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुंरा आसुन्ता इस्ताभिरपांनुदन्त प्राचीरन्या आहूंतयो ह्यन्तें प्रत्यश्चौ शुक्रामृन्थिनौ पृश्चाचैव पुरस्तांच यजमानो भ्रातृंव्यान्य्र णुंदते तस्मात्परांचीः

प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामुन्थिनौ वा अनुं प्रजाः प्र जांयन्तेऽत्रीश्चाद्यांश्च सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५) सुप्रजाः प्रजाः प्रंजनयन्परीहि मुन्थी मुन्थिशोचिषेत्यांहैता वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्यां य एवं वेदात्र्यंस्य प्रजा जायते नाद्यां प्रजा-

पंतरक्ष्यंश्वयत्तरपरापत्ततिद्वकंङ्कतं प्राविंश्ततिद्वकंङ्कते नारमत् तद्यवं प्राविंशत् तद्यवेंऽरमत् तद्यवंस्य (४६)

यवत्वं यद्वैकंङ्कतं मन्थिपात्रं भवंति सक्तंभिः श्रीणातिं प्रजापंतेरेव तचक्षुः सम्भरित ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्सत्यान्मंन्थिपात्र सदो नाश्र्नुत इत्यातिपात्र हीतिं ब्र्याद्यदंश्जुवीतान्धौं ऽध्वर्युः स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्जुंते॥ (४७)

आत्मना परा निष्प्र शुक्रशोचिषा यवंस्य सप्तित्रि शच॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा आंग्रयणाग्रान्ग्रहानपश्यन्तानंगृह्णत् ततो वै तेऽम्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहां गृह्यन्तेऽग्रमेव संमानानां पर्येति रुग्णवंत्युर्चा भ्रातृंव्यवतो गृह्णीयाद्भातृंव्यस्यैव रुक्काग्रर्ं समानानां पर्येति ये देवा दिव्येकां-दश् स्थेत्यांह (४८)

एतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवैन् सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वभयस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतया वाग्वै देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपंत्रान्तायां तूष्णीं ग्रहानगृह्णत साऽमन्यत वागन्तर्यन्ति वै मेति साग्रयणं प्रत्यागंच्छत्तदांग्रयणस्यांग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृंज्यते यत्तूष्णीं पूर्वे ग्रहां गृह्यन्ते यथां थ्सारीयंति म् आख् इयंति नापं राष्ट्रयामीत्युंपावसृजत्येवम्व तदेष्वर्युरांग्रयणं गृंहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृंजते त्रिर्हिं करोत्युद्गातृनेव तद्वृंणीते प्रजापंतिर्वा एष यदाँग्रयणो यदाँग्रयणं गृंहीत्वा हिंङ्करोतिं प्रजापंतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिंघ्रति तस्माँद्वथ्सं जातं गौरभि जिंघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणः सवंनेसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञ सं तंनोत्युपरिष्टादा नयित रेतं एव तद्दंधात्यधस्तादुपं गृह्णाति प्र जंनयत्येव तद्वंह्मबादिनों वदन्ति कस्मांथ्सत्याद्गांयुत्री कनिष्ठा छन्दंसा स्ती सर्वाणि सर्वनानि वहतीत्येष वै गांयत्रियै वथ्सो यदाँग्रयणस्तमेव तदंभिनिवर्त सर्वाणि सवंनानि वहति तस्माँद्वथ्सम्पाकृतं गौर्भि नि वंर्तते॥ (५१)

आहाम्रयणत्वं प्रजापंतिरेवेतिं वि श्रातिश्चं॥ **-**[88]

यज्ञेन ता उपयिद्विर्देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे ब्रह्मवादिनः सत्वै देवस्य ग्रावाणं प्राण उपार्श्वग्रा देवा वा उपार्श्रो वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृह्स्पतिर्देवा वा आँग्रयणाग्रानेकांदश॥११॥

युज्ञेनं लोके पेशुमान्थस्याथ्सवेनुं माध्येन्दिनुं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपश्चाशत्॥५१॥

युज्ञेन गौर्भि निवंर्तते॥

हरिं: ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥६-४॥

By generated on April 28, 2025

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io | StotraSamhita | Credits